ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

គោលនយោបាយ

ស្តីពី

ការអប់រំកុមារពិការ

មីនា ២០០៨

អារម្ភកថា

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាបានកសាងគោលនយោបាយស្តីពី ការអប់រំកុមារពិការដែលមានលក្ខណៈទូលំទូលាយ សំដៅធានាដល់កុមារពិការគ្រប់រូបទទួលបានសិទ្ធិក្នុងការអប់រំដូចកុមារទូទៅប្រកបដោយសមធម៌ ។

គោលនយោបាយនេះ ជាផ្នែកមួយជួយគាំទ្រដល់គោលនយោបាយអនុវត្តកម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រី ដែលក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាបានខិតខំប្រឹងប្រែងជាលើកដំបូងក្នុងក្របខ័ណ្ឌកម្រិតអប់រំមូលដ្ឋានដើម្បីឈានទៅសម្រេចផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំ និងផែនការជាតិអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នានៅឆ្នាំ ២០១៥ ។

តាមរយៈគោលនយោបាយនេះ អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ពិសេសក្នុងស្ថាប័នអប់រំយល់កាន់តែច្បាស់ពីតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងការចូលរួមធ្វើអន្តរាគមន៍លើកកម្ពស់ព្រមទាំងផ្តល់លទ្ធភាពដល់កុមារពិការគ្រប់ប្រភេទឱ្យទទួលបានការអភិវឌ្ឍ ដើម្បីប្រែក្លាយជាសមាជិកយ៉ាងសកម្មក្នុងការចូលរួមកសាងសង្គមជាតិនាពេលបច្ចុប្បន្នក៏ដូចជាអនាគត ។

គោលនយោបាយស្តីពី ការអប់រំកុមារពិការបានបង្ហាញខ្លឹមសារសំខាន់ៗ ទាក់ទងទៅនឹងក្របខ័ណ្ឌសកម្មភាព ការកំណត់យុទ្ធសាស្ត្រ និងវិធានការអនុវត្តសំខាន់ៗ ដែលជាចំណុចពិសេសសម្រាប់ជាជម្រើសក្នុងការអនុវត្តទៅតាមភារកិច្ច ។

គោលនយោបាយនេះ បានកំណត់ និងប្រើប្រាស់រចនាសម្ព័ន្ធមានស្រាប់ដែលអាចធានាជោគជ័យស្របតាមបរិបទរបស់កម្ពុជា ព្រមទាំងជាអនុសាសន៍ដើម្បីពង្រឹងរចនាសម្ព័ន្ធនេះឱ្យយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះផលប្រយោជន៍កុមារពិការបានកាន់តែប្រសើរឡើង ។

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាមានជំនឿជាក់ថា គោលនយោបាយអប់រំកុមារពិការនឹងផ្តល់ឱកាសដល់កុមារពិការទាំងអស់ឱ្យទទួលបានការអប់រំ ពិសេសការដាក់កុមារពិការឱ្យរៀនជាមួយកុមារទូទៅនៅតាមសាលាចំណេះទូទៅ ឬថ្នាក់អប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ ដើម្បីឱ្យគេក្លាយខ្លួនជាសមាជិកសកម្មអាចរស់នៅក្នុងសង្គមប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងជោគជ័យ ។

ជាទីបញ្ចប់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាសូមថ្លែងអំណរគុណដល់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានាដែលបាន និងកំពុងជួយគាំទ្រ និងបន្តចូលរួមផ្តល់សេវាព្រមទាំងលើកកម្ពស់គុណភាពអប់រំឱ្យកាន់តែល្អប្រសើរពិសេសសេវាអប់រំកុមារពិការ ។

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៨ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៨

ជ.ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

ហត្ថលេខាធិការ

អ៊ឹម សេធី

មាតិកា

អារម្ភកថា.. ទំព័រ i

១. សាវតារ.. ទំព័រ ១

២. គោលបំណង.. ទំព័រ ៣

៣. ក្របខ័ណ្ឌសកម្មភាព និងវិសាលភាព.. ទំព័រ ៤

៤. យុទ្ធសាស្ត្រ និងវិធានការអនុវត្តសំខាន់ៗ.. ទំព័រ ៥

១. សារចតារ

ប្រទេសកម្ពុជាបានឆ្លងកាត់ភ្នក់ភ្លើងសង្គ្រាមជិតបីទសវត្សរ៍ ធ្វើឱ្យប្រជាជនកម្ពុជាទទួលរងទុក្ខវេទនាយ៉ាងខ្លាំងដែលក្រៅពីស្លាប់ មានខ្លះរបួសហើយឈានទៅពិការ ខ្លះមានជំងឺដោយសារខ្វះស្បៀងអាហារ ខ្វះការថែទាំតាំពារ និងទីជម្រក រួមទាំងការអប់រំទៀតផង។

បច្ចុប្បន្ននេះ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡាបានចាប់ផ្តើមរៀបចំស្ថិតិកុមារពិការនៅក្នុងប្រព័ន្ធព័ត៌មានគ្រប់គ្រងអប់រំជាបណ្តើរៗ។ ប៉ុន្តែតាមរយៈការអង្កេតសេដ្ឋកិច្ចសង្គមកិច្ចឆ្នាំ២០០៤បានឱ្យដឹងថា ជនដែលមានបញ្ហាមើល បញ្ហាចលនា និងបញ្ហាស្តាប់មានរហូតដល់៦៨% នៃចំនួនជនពិការទាំងអស់ ក្នុងនោះមានកុមារី២.៦% និងមានកុមារា២.៩% ដែលមានអាយុចន្លោះពី៥ឆ្នាំ ទៅ១៧ឆ្នាំ មិនបានចុះឈ្មោះចូលរៀនដោយសារពិការភាព។

ប្រឈមនឹងបញ្ហាពិការភាពរបស់កុមារនៅកម្ពុជា រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាក៏ដូចជាអង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិបានផ្តួចផ្តើមគំនិតសំខាន់ៗ ដូចជា:

- រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានចូលរួមជាហត្ថលេខី ក្នុងការផ្តល់សច្ចាប័នទៅលើសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិជាច្រើន។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានគាំទ្រសេចក្តីថ្លែងការណ៍សាឡាម៉ាន់កាឆ្នាំ១៩៩៤ស្តីពីការអប់រំកុមារស្ថិតក្នុងសេចក្តីត្រូវការពិសេស ក្របខ័ណ្ឌសកម្មភាពសហស្សវត្សរ៍ប៊ីវ៉ាកូឆ្នាំ២០០៣ និង សេចក្តីថ្លែងការណ៍ក្រុងបាងកកឆ្នាំ២០០៦នៃអនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិជនពិការ ដែលអនុម័តដោយមហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិ។ ការផ្តួចផ្តើមទាំងនេះផ្តល់ការគាំទ្រសិទ្ធិដល់កុមារក្នុងការទទួលការអប់រំប្រកបដោយសមធម៌ តាមរយៈការអប់រំបញ្ចូលគ្នាដែលជាមធ្យោបាយអាទិភាព។
- រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានទទួលស្គាល់ និងគោរពសិទ្ធិ សេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់ជនពិការ។ ក្នុងមាត្រា៧៤ នៃច្បាប់រដ្ឋធម្មនុញ្ញដែលបានចែងថា រដ្ឋជួយឧបត្ថម្ភជនពិការ និងដល់គ្រួសារយុទ្ធជនដែលបានបូជាជីវិតដើម្បីប្រទេសជាតិ។
- រាជរដ្ឋាភិបាលបានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការអប់រំកុមារពិការ ដោយបានបង្កើតច្បាប់ស្តីពីការអប់រំ។ ជំពូកទី៧ មាត្រាទី៣៨ និង៣៩ បានលើកឡើងពីការអប់រំពិសេស

ពីសិទ្ធិអ្នកសិក្សាពិការ ក្នុងការសិក្សាជាមួយសិស្ស និស្សិតទូទៅក្នុងកម្មវិធីធម្មតា និងកម្មវិធីអប់រំពិសេសសម្រាប់អ្នកសិក្សាពិការ ។

- គោលនយោបាយរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាធានាចំពោះកុមារ និងយុវជនកម្ពុជាទាំងអស់ឱ្យមានឱកាសស្មើៗគ្នាក្នុងការទទួលបានកម្រិតអប់រំមូលដ្ឋាន ក្នុងនិងក្រៅប្រព័ន្ធ ដោយមិនប្រកាន់កម្រិតជីវភាព ភេទ ភូមិសាស្ត្រ កាយសម្បទា និងជនជាតិឡើយ ។ ដើម្បីសម្រេចគោលដៅអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាបានរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំ និងកម្មវិធីគាំទ្រវិស័យអប់រំ ដោយធានាចំពោះកុមារទាំងអស់នៅឆ្នាំ២០១៥ ក្នុងការទទួលបានកម្រិតអប់រំមូលដ្ឋានរយៈពេល៩ឆ្នាំ ។
- ថ្ងៃទី៣១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០០ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាបានចេញប្រកាសបង្កើតការិយាល័យអប់រំពិសេសនៅនាយកដ្ឋានបឋមសិក្សា ដែលមានភារកិច្ចអភិវឌ្ឍការអប់រំកុមារពិការ កុមារជនជាតិភាគតិច កុមារក្រីក្រ កុមារី និងកុមារជួបការលំបាកផ្សេងៗទៀត ។
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាបានសហការជាមួយក្រុមប្រឹក្សាសកម្មភាពជនពិការដោយមានការឧបត្ថម្ភថវិកាពីអង្គការយូនីសេហ្វ និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា ។ នៅឆ្នាំសិក្សា ២០០០-២០០១ ក្រសួងបានសាកល្បងអនុវត្តកម្មវិធីអប់រំបញ្ចូលគ្នាសម្រាប់កុមារពិការ នៅខេត្តស្វាយរៀង ។ បន្ទាប់មកក៏បានពង្រីកកម្មវិធីនេះដល់ទៅ១៥ខេត្តក្រុង ស្មើនឹង១៥ស្រុកខណ្ឌ ១៤កម្រងសាលារៀន ៨០សាលារៀន ព្រមទាំងបានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូពីកម្មវិធីអប់រំបញ្ចូលគ្នាចំនួន៨២៤នាក់ ស្រី៣៤១នាក់ និងរៀបចំថ្នាក់សមាហរណកម្មចំនួន៤២ថ្នាក់ នៅតាមបណ្តាខេត្តក្រុងចំនួន១២ សម្រាប់សិស្សពិការភ្នែក និងគ-ថ្លង់ ។
- ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានាបានផ្តល់សេវាអប់រំដល់កុមារពិការ ដូចជា អង្គការគ្រួសារថ្មីបានបង្កើតសាលាពិសេសសម្រាប់កុមារគ-ថ្លង់ និងពិការភ្នែក ព្រមទាំងជួយបណ្តុះបណ្តាលភាសាសញ្ញា និងអក្សរស្ទាប ដល់គ្រូក្របខ័ណ្ឌរដ្ឋដែលបង្រៀនថ្នាក់សមាហរណកម្ម ។

- ក្រសួងបានបង្កើតក្រុមអនុវត្តថ្នាក់ខេត្តក្រុង ជាអ្នកពិនិត្យតាមដាន និងសម្របសម្រួលការអនុវត្តកម្មវិធីអប់រំបញ្ចូលគ្នានៅតាមសាលារៀនផ្ទាល់ ក៏ប៉ុន្តែក្រុមការងារនេះនៅខ្វះជំនាញក្នុងការអប់រំដល់គ្រួសារកុមារពិការ និងបច្ចេកទេសគរុកោសល្យដល់គ្រូបង្រៀន ហើយមួយចំនួនទៀតទទួលបន្ទុកការងារច្រើន ពុំមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីអប់រំបញ្ចូលគ្នាឱ្យបានដិតដល់ ដែលជាហេតុធ្វើឱ្យដំណើរការនៃកម្មវិធីនេះពុំទាន់មានភាពរលូន និងទទួលបានលទ្ធផលល្អប្រសើរនៅឡើយ ។
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាបានអនុវត្តកម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រីចាប់ពីថ្ងៃទី ២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៥ ។ ក្នុងនោះសកម្មភាពនៃការអប់រំកុមារពិការគឺជាផ្នែកមួយនៃក្របខ័ណ្ឌសកម្មភាពសាលាកុមារមេត្រីដែលមាន៦សមាសភាគ គឺ: (១) កុមារទាំងអស់បានចូលរៀន (២) ការសិក្សាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព (៣) សុខភាព សុវត្ថិភាព និងការការពារកុមារ (៤) ការឆ្លើយតបទៅនឹងយេនឌ័រ (៥) ការចូលរួមរបស់កុមារ គ្រួសារ និងសហគមន៍ និង (៦) ការគាំទ្រកម្មវិធីពីប្រព័ន្ធអប់រំ ។

ហេតុផលនិងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងខាងលើទាមទារឱ្យក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡារៀបចំគោលនយោបាយមួយច្បាស់លាស់សម្រាប់ធានាដល់កុមារពិការ ឱ្យទទួលបាននូវការអប់រំប្រកបដោយសមធម៌ និងមានអនាគតល្អដូចកុមារទូទៅ ដើម្បីចូលរួមអភិវឌ្ឍសង្គមកម្ពុជាឱ្យកាន់តែមានភាពរុងរឿង គ្រប់ស្ថានភាពនិងកាលៈទេសៈ ។

២. គោលបំណង

គោលនយោបាយនេះរៀបចំឡើងដើម្បី:

- បង្កើនការយល់ដឹងពីពិការភាពដល់គ្រប់ស្ថាប័ន និងអ្នកពាក់ព័ន្ធ

- កំណត់អត្តសញ្ញាណពិការភាព និងផ្តល់អន្តរាគមន៍ទាន់ពេល លើសេវាស្តារលទ្ធភាពពលកម្មដូចជាការព្យាបាលដោយចលនា សេវាសុខភាពដូចជា ការចាក់ថ្នាំបង្ការចំពោះកុមារពិការទាំងអស់ចាប់តាំងពីកំណើតរហូតដល់អាយុ៥ឆ្នាំ
- ផ្តល់ការអប់រំប្រកបដោយគុណភាព រួមទាំងផ្តល់ការអប់រំបំណិនជីវិត ឬ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈដល់កុមារ និងយុវវ័យពិការប្រកបដោយសមធម៌ និងប្រសិទ្ធភាព
- បង្កើនអត្រាប្រមូលកុមារចូលរៀន និងអត្រាគង់វង្ស ។

៣. ក្របខ័ណ្ឌសកម្មភាព និងវិសាលភាពអនុវត្ត

គោលនយោបាយអប់រំកុមារពិការមានវិសាលភាពចំពោះកុមារទាំងឡាយណាដែលខ្វះខាតបាត់បង់ ខូចខាតសរីរាង្គ ឬសតិបញ្ញា បណ្តាលឱ្យមានការរំខានដល់ជីវភាពរស់នៅ ឬសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃធ្វើឱ្យពួកគេមិនអាចអភិវឌ្ឍខ្លួនដូចកុមារទូទៅ ។

គោលនយោបាយអប់រំកុមារពិការបានកំណត់ក្របខ័ណ្ឌសកម្មភាព និងវិសាលភាពតាមសមាសភាគទាំង៦ របស់កម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រីដូចតទៅ:

សមាសភាគ ទី១: កុមារទាំងអស់បានចូលរៀន

វត្ថុបំណង: ប្រមូលកុមារពិការគ្រប់ប្រភេទ និង គ្រប់ទីកន្លែងឱ្យបានចូលរៀនប្រកបដោយសមធម៌ ។

សមាសភាគ ទី២: ការសិក្សាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព

វត្ថុបំណង: ផ្តល់លទ្ធភាពដល់កុមារពិការឱ្យទទួលបានការអប់រំប្រកបដោយគុណភាពតាមរយៈការធ្វើអន្តរាគមន៍ផ្សេងៗ ដែលទាក់ទងទៅនឹងសេវាសុខភាព សេវាស្តារលទ្ធភាពពលកម្មតាមសហគមន៍ និងការរៀបចំកែសម្រួលសេវាអប់រំចាប់ពីមត្តេយ្យសិក្សារហូតដល់មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ ។

សមាសភាគ ទី៣: សុខភាព សុវត្ថិភាព និងការការពារកុមារ

វត្ថុបំណង: ធានាដល់កុមារពិការគ្រប់រូប និងគ្រប់ប្រភេទឱ្យទទួលបាននូវការការពារ

ទាំងផ្នែកសុខភាព និងសុវត្ថិភាពក្នុងជីវភាពរស់នៅ ក្នុងសាលារៀន គ្រួសារ និងសហគមន៍។

សមាសភាគ ទី៤: ការឆ្លើយតបទៅនឹងយេនឌ័រ

វត្ថុបំណង: ធានាដល់កុមារគ្រប់រូប ពិសេសកុមារីពិការឱ្យបានចូលរៀន និងបានចូលរួមគ្រប់សកម្មភាពក្នុងសាលារៀន និងសង្គមដូចកុមារទូទៅ។

សមាសភាគ ទី៥: ការចូលរួមរបស់កុមារ គ្រួសារ និងសហគមន៍

វត្ថុបំណង: បង្កើនការយល់ដឹងពីពិការភាព និងតម្រូវការរបស់កុមារពិការឱ្យបានទូលំទូលាយដល់គ្រប់អ្នកពាក់ព័ន្ធដើម្បីជួយនិងបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលឱ្យពួកគេចូលរួមក្នុងការផ្តល់ការអប់រំកុមារពិការ។

សមាសភាគ ទី៦: ការគាំទ្រកម្មវិធីពីប្រព័ន្ធអប់រំ

វត្ថុបំណង: ធានាការគាំទ្រការអនុវត្តកម្មវិធីអប់រំកុមារពិការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពពីគ្រប់ឋានានុក្រមអប់រំ។

៤. យុទ្ធសាស្ត្រ និងវិធានការអនុវត្តសំខាន់ៗ

ដើម្បីឱ្យការអនុវត្តគោលនយោបាយអប់រំកុមារពិការទទួលបានជោគជ័យ ទាមទារនូវការប្រើប្រាស់យុទ្ធសាស្ត្រ និងវិធានការអនុវត្តសំខាន់ៗ មួយចំនួនដូចខាងក្រោម:

យុទ្ធសាស្ត្រ ទី១: កំណត់អត្តសញ្ញាណ និងប្រមូលកុមារពិការ

វិធានការអនុវត្តសំខាន់ៗ:

- ធ្វើការបែងចែក និងផ្សព្វផ្សាយគោលនយោបាយអប់រំកុមារពិការ
- រៀបចំឧបករណ៍សម្រាប់ពិនិត្យឬកំណត់អត្តសញ្ញាណកុមារពិការ

- បំប៉នវិធីកំណត់អត្តសញ្ញាណកុមារពិការដល់គណៈកម្មការទ្រទ្រង់សាលា នាយកសាលានិងភ្នាក់ងារសុខភាពតាមភូមិដោយប្រើតារាងកំណត់អត្តសញ្ញាណកុមារពិការ ដើម្បីប្រមូលទិន្នន័យព័ត៌មានកុមារពិការ
- ធ្វើផែនទីខ្នងផ្ទះដើម្បីស្វែងរកកុមារពិការនៅតាមគ្រួសារនីមួយៗ
- ប្រើប្រព័ន្ធព័ត៌មានគ្រប់គ្រងអប់រំ និងបញ្ជីចុះឈ្មោះចូលរៀនរបស់សាលារៀនដើម្បីកំណត់តម្រូវការ និងផ្តល់ជំនួយគាំទ្រផ្សេងៗដល់កុមារពិការដែលទើបនឹងរកឃើញ
- បង្កើតប្រព័ន្ធបញ្ជូនកុមារពិការទៅមន្ទីរពេទ្យ ឬដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ពាក់ព័ន្ធ
- ប្រើផែនទីខ្នងផ្ទះ និងប្រើប្រព័ន្ធបញ្ជូនកុមារពិការសម្រាប់ភ្នាក់ងារសុខភាពតាមភូមិ
- ប្រើទម្រង់ស្ថិតិពិការភាពផ្លូវការសម្រាប់ជំរឿនទូទៅ
- ផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេសដល់ភ្នាក់ងារពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីបង្កើតឧបករណ៍សម្រាប់កំណត់ប្រភេទពិការដូចជា ទម្រង់តាមដានប្រសិទ្ធភាពសាលារៀនសម្រាប់ប្រមូលទិន្នន័យព័ត៌មានកុមារពិការនៅក្នុងសាលារៀន។

យុទ្ធសាស្ត្រ ទី២: ធ្វើអន្តរាគមន៍ទាន់ពេល និងផ្តល់សេវាផ្សេងៗដល់កុមារពិការ

វិធានការអនុវត្តសំខាន់ៗ:

- ធ្វើទំនាក់ទំនងជាមួយក្រសួងសុខាភិបាលដើម្បីធ្វើអន្តរាគមន៍ទាន់ពេលដូចជា ការចាក់ថ្នាំបង្ការ និងអប់រំបង្ការជំងឺឆ្លងផ្សេងៗ ធ្វើទំនាក់ទំនងជាមួយក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទាដូចជា សេវាស្តារលទ្ធភាពពលកម្មចាប់ពីកើតរហូតដល់អាយុ៥ឆ្នាំ ពិសេសកុមារដែលរងគ្រោះថ្នាក់ ឬមានបញ្ហាសុខភាពផ្សេងៗ ដែលនឹងអាចក្លាយខ្លួនទៅជាជនពិការ
- ដាក់បញ្ចូលកុមារពិការអាយុពី៣ទៅ៥ឆ្នាំ ឱ្យចូលរៀននៅក្នុងសាលាមត្តេយ្យសិក្សារដ្ឋ ឯកជន សហគមន៍ និងការអប់រំកុមារតូចតាមផ្ទះ
- អនុវត្តគោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលរាល់សកម្មភាពរៀននិងបង្រៀនដោយមានលក្ខណៈទន់ភ្លន់

- អនុវត្តកម្មវិធីអប់រំកុមារអាយុ៦ឆ្នាំ ដែលមិនបានឆ្លងកាត់មត្តេយ្យសិក្សារៀនថ្នាក់ទី១នៃសាលាបឋមសិក្សា
- អនុវត្តកម្មវិធីបំណិនជីវិតដើម្បីជួយដល់កុមារពិការ
- ដាក់បញ្ចូលកុមារពិការទៅតាមកម្រិតថ្នាក់ស្របនឹងអាយុរបស់គេនៅក្នុងថ្នាក់នៃសាលាចំណេះទូទៅ
- ផ្តល់ការគាំទ្រ និងការបង្រៀនឱ្យស្របនឹងសេចក្តីត្រូវការពិសេសរបស់គេ
- ធ្វើទំនាក់ទំនងជាមួយក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ស្ថាប័ន និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានាដើម្បីបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈក្រោយពីបញ្ចប់កម្រិតអប់រំមូលដ្ឋាន។

យុទ្ធសាស្ត្រ ទី៣: ផ្តល់ឱកាស និងអនុវត្តកម្មវិធីអប់រំបញ្ចូលគ្នា

វិធានការអនុវត្តសំខាន់ៗ:

- ផ្តល់សម្ភារឧបទេសសម្រាប់រៀននិងបង្រៀន ឧបករណ៍ជំនួយដូចជា អវៈយវៈសិប្បនិម្មិត ឈើច្រត់ រទេះរុញ...និងសម្រួលហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាលារៀនដូចជា ជម្រាល បង្គន់ ស្វនច្បារកុមារពិការ... ឱ្យស្របតាមបទដ្ឋានសកល
- ផ្តល់មធ្យោបាយធ្វើដំណើរ ឬបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់កុមារពិការ ដើម្បីជួយសម្រួលក្នុងការធ្វើដំណើរទៅសាលារៀន
- សម្រួលដល់សិស្សពិការរាល់កម្មវិធីសិក្សាប្រឡងថ្នាក់ជាតិ និងការធ្វើតេស្តផ្សេងៗ។

យុទ្ធសាស្ត្រ ទី៤: បង្កើនចំនួនកុមារីពិការឱ្យបានចូលរៀនកាន់តែច្រើន

វិធានការអនុវត្តសំខាន់ៗ:

- ប្រមូលស្ថិតិកុមារីពិការ ដើម្បីឱ្យគេបានចុះឈ្មោះចូលរៀនគ្រប់ៗគ្នា
- បញ្ចូលសមាសភាពស្ត្រីពិការដែលមានសមត្ថភាពឱ្យចូលរួមសកម្មភាពសាលារៀនដូចជាសមាជិកគណៈកម្មការទ្រទ្រង់សាលាជាដើម ដើម្បីជាការលើកទឹកចិត្ត និង ជាគំរូសម្រាប់កុមារីពិការដទៃទៀត

- ផ្តល់រង្វាន់លើកទឹកចិត្ត ឬរៀបចំកម្មវិធីសមស្រប ដើម្បីសម្រួលដល់កុមារីពិការឱ្យបានជួយទាំងការងារផ្ទះ ការងារសាលារៀន និងការងារសង្គម
- ផ្តល់អាហារូបករណ៍ដល់កុមារីពិការដើម្បីឱ្យពួកគេបានចូលរៀន និងរៀនបន្តឱ្យបានរហូតចប់កម្រិតអប់រំមូលដ្ឋាន (៩ឆ្នាំ)
- សម្របសម្រួលការអនុវត្តសកម្មភាពលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងពីពិការភាព និងផលិតឯកសារដើម្បីលើកកម្ពស់តួនាទីរបស់កុមារីពិការ និងស្ត្រីពិការក្នុងការងារអប់រំ
- បណ្តុះបណ្តាលពីកម្មវិធីបំណិនជីវិតដល់កុមារីពិការនៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ
- ផ្តល់ឱកាសជូនដល់ស្ត្រីពិការឱ្យទទួលបានតួនាទីសក្តិសមក្នុងការគ្រប់គ្រងសាលារៀន និងក្នុងជួរគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងផ្សេងៗ ។

យុទ្ធសាស្ត្រ ទី៥: ផ្សព្វផ្សាយលើការយល់ដឹងពីពិការភាព

វិធានការអនុវត្តសំខាន់ៗ:

- ពង្រឹងការផ្សព្វផ្សាយ និងអនុវត្តសេចក្តីណែនាំផ្សេងៗ ដែលទាក់ទងនឹងពិការភាពដល់គ្រប់មន្ទីរអប់រំ យុវជន និងកីឡាខេត្ត ក្រុង ការិយាល័យអប់រំ យុវជន និងកីឡាស្រុក ខណ្ឌ កម្រងសាលារៀន ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា អ្នកពាក់ព័ន្ធ និងសហគមន៍
- បង្កើតក្រុមមិត្តជួយមិត្តសម្រាប់ជួយកុមារពិការ គ្រប់សកម្មភាពទាំងក្នុងនិងក្រៅសាលារៀន
- ផ្តល់តួនាទីគំរូដោយអញ្ជើញជនពិការចូលរួមក្នុងសកម្មភាពសាលារៀនដូចជា ក្នុងសកម្មភាពគណៈកម្មការទ្រទ្រង់សាលារៀនជាដើម
- ផ្សព្វផ្សាយការណែនាំពីការសម្រួលហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាលារៀនដូចជា ជម្រាល បង្គន់ សួនច្បារកុមារពិការដល់មន្ទីរអប់រំ យុវជន និងកីឡាខេត្ត ក្រុង ការិយាល័យអប់រំ យុវជន និងកីឡាស្រុក ខណ្ឌ កម្រងសាលារៀន និងសាលារៀន

- ផ្តល់ព័ត៌មានពីសេវាកម្មថែទាំព្យាបាលកុមារពិការរបស់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា ដើម្បីឱ្យអ្នករស់នៅក្នុងតំបន់ខ្វះសេវា រៀបចំយន្តការបញ្ជូនកុមារពិការទៅកន្លែងដែលមានសេវាកម្មគ្រប់គ្រាន់
- លើកកម្ពស់ការយល់ដឹងពីពិការភាព និងសិទ្ធិកុមារក្នុងការទទួលការអប់រំ
- លើកទឹកចិត្តមាតាបិតារបស់កុមារពិការឱ្យបង្កើតក្រុមជួយខ្លួនឯង ដើម្បីលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង ចែករំលែកព័ត៌មាន បទពិសោធ បង្កើនប្រាក់ចំណូល និងការស្វែងរកការគាំទ្រ ។

យុទ្ធសាស្ត្រ ទី៦: គាំទ្រកម្មវិធីពីប្រព័ន្ធអប់រំ

វិធានការអនុវត្តសំខាន់ៗ:

- រៀបចំខ្លឹមសារកម្មវិធីអប់រំបញ្ចូលគ្នា ដើម្បីបញ្ចូលទៅក្នុងកម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រី
- រៀបចំសម្ភារឧបទេសឱ្យស្របតាមមេរៀននៃកម្មវិធីអប់រំបញ្ចូលគ្នា
- បណ្តុះបណ្តាលកម្មវិធីអប់រំបញ្ចូលគ្នា ដែលជាសមាសភាគមួយនៃកម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រីដល់គរុសិស្ស គរុនិស្សិតនៅតាមសាលាគរុកោសល្យ និងវិក្រឹតការ និងមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគ
- បណ្តុះបណ្តាលពីវិធីសាស្ត្របង្រៀនអក្សរស្ទាប និងភាសាសញ្ញាដល់គ្រូឧទ្ទេសនៅតាមសាលាគរុកោសល្យ និងវិក្រឹតការ និងមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគ រួចបណ្តុះបណ្តាលបន្តទៅគរុសិស្ស គរុនិស្សិត និងគ្រូបង្រៀន
- បែងចែកគ្រូឱ្យទៅបម្រើការងារដល់មូលដ្ឋានដែលមានកុមារពិការរស់នៅ
- សហការជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា ដើម្បីបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលធនធាន សម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូផ្នែកអប់រំពិសេស
- សហការជាមួយអង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិដើម្បីបណ្តុះបណ្តាលគ្រូ នៅតាមសាលាបឋមសិក្សាទូទាំងប្រទេសពីកម្មវិធីអប់រំបញ្ចូលគ្នា វិធីសាស្ត្របង្រៀនអក្សរស្ទាបនិងភាសាសញ្ញា
- បង្កើតស្តង់ដាគុណភាពដើម្បីវាស់វែង វាយតម្លៃពីភាពរីកចម្រើន និងការអនុវត្តកម្មវិធីអប់រំកុមារពិការ ។